

Mégis

Lekció: Lk 23 / Textus: Péld 30, 24-28; Ézs 53, 10-12

2013. március 29. Nagypéntek

A Példabeszédek könyvéről, a bölcsességről esett szó az elmúlt hetekben, így most Nagypénteken is. Ez nem nagypénteki ige, de egy kicsit mégis az.

Két bibliai szakaszt olvastam fel, az egyik bölcsesség irodalom, a másik pedig egy prófécia több, mint 500 évvel Jézus kora előtt, amit a keresztények mindig úgy olvastak, hogy ez Jézusról kell, hogy szóljon. Ebben a két bibliai szakaszban van valami közös, valami olyan, ami első látásra nem logikus. Valami váratlan, valami szokatlan, amire a mégis szó utal. Ez az eredeti szövegben különben nincs benne, tehát ez egy sokkal inkább logikai mégis, mint nyelvi.

Az egyik ige a tapasztalatból indul ki. A bölcsességirodalom mindig ilyen, hogy a bölcs, a bibliai értelemben vett bölcs ránéz a világra, megfigyeli a világot, ennek alapján valamit megért és valamit elmond. A másik, a próféta kijelentésből szól. Ez egyáltalán nem tapasztalat és nem megfigyelés. Nincsen olyan tapasztalat vagy megfigyelés, amely el tudná mondani Jézus előtt 500 évvel, hogy az Úr szolgáját majd megalázzák, összetörik és ebből mégis gyümölcs és áldás fakad. E két bibliai szakasz, valamint az evangéliumi passió történet alapján arról beszélek ma, hogy hogyan tesz bennünket bölccsé Jézus Krisztus keresztje.

Először látjuk a Példabeszédek könyve alapján a kicsinek és gyengének a bölcsességét és az erejét, ahogy azt meg lehet figyelni a világban. Másodszor látjuk a kicsinek és gyengének a bölcsességét és hatalmát Jézus halálában. Harmadszor pedig hogy hogyan formál a kereszt bölcsessége közösséget.

I. A kicsi és gyenge bölcsessége a Példabeszédek alapján

Ahogy mondtam, a bölcsességirodalom nem kijelentéssel dolgozik, amit Isten elmond vagy kijelent a szentírónak, hanem megfigyeléssel és tapasztalattal. Valamire rámutat a bölcs ebben az olvasott szakaszban, ami nem logikus és első látásra nem magától értetődő, ugyanakkor megfigyelhető a világban, aminek következménye kell, hogy legyen az emberre nézve, ha az bölcsen akar élni. Ennek az üzenete, hogy a kicsi, a gyenge ereje és hatalma lehetséges a bölcsesség által. Azt mondja, „Van négy kicsiny állat a földön, amelyek mégis nagyon okosak”. Négy állat életében bemutatja, hogy a jelentéktelen és a kicsi hogyan lesz erővé és hatalommá a bölcsesség és ravaszság által. Mind a négy állatnál a bölcsességnek más aspektusát adja elénk. „Nem erős a hangyák népe, mégis beszerzik nyáron az eledelüket.” Miről szól? Hogy előrelátás, tervezés és gondoskodás által a gyenge és a kicsi nagyon messze jut.

„Nem hatalmas a mormoták népe, mégis sziklák közt építenek házat.” Vagyis a mormoták, vagy más kis emlős állatok, akik ki vannak téve mindenféle ragadozónak és veszélynek, tudják, hogy hol kell lakniuk ahhoz, hogy biztonságban legyenek, hogy el tudjanak menekülni. Tudják, hogy hol van a biztonság. „Nincs királyuk a sáskáknak, mégis rendezetten vonulnak mindnyájan.” Egy sáska egyedül nem sokat ér, de azt tudják, hogy az egységben hatalmas erő van. „Kézzel is megfogható a gyík, mégis ott van a királyi palotákban.” A kicsi, a gyenge, a jelentéktelen ott van a hatalmasak között, a hatalom helyén.

Világos, hogy ezek az állati életből vett képek emberi erényekre mutatnak rá a gyengeségben, kicsiségben, jelentéktelenségben. A tervezés előre visz. A jó helyen lakozás megvéd. Az együttműködés erőt ad. A törekvés olyan helyekre visz el, ahol talán nem is gondoljuk, hogy járhatunk. Persze a kicsinek ez az ereje közmondásokban, mesékben minden kultúrában megvan, hiszen ez a Példabeszédektől sem idegen népi bölcsesség része. Kicsi a bors, de erős. A harmadik királyfi, a legkisebb az, aki mindig eljut valahova. A kicsi sokra viszi és messze jut.

Miért fontos ez? Miért jegyzi le ezt minden kultúra és tanítja és adja tovább mesékben, közmondásokban? Miért kötődik ez a bölcsességhez? Azért, mert az ember alapvetően a nagyban, a hatalmasban, a láthatóban, a fontosnak tűnőben, az egyértelműben bíz, úgyhogy a kicsit, a jelentéktelent, a nem fontosat, a semmit lenézi, vagy észre sem veszi. A bölcs viszont azt mondja, hogy: Hé! Kicsi, de mégis ott van az erő! Bölcsnek lenni azt jelenti, hogy ezt ismerjük és követjük. Aki bölcs, az ezt fölismeri és kihasználja. A bölcs másként látja a világot, másképp látja a hatalmat, az erőt és másképp érti az érvényesülést. Másképp viszonyul a kicsihez, a megvetetthez, a gyengéhez. Mi következik ebből? Egyrészt óv: ne a hatalmasat imádd és keresd! Ebben az erő és hataloméhes korban különösen aktuális: ne ott várd az igazi megelégedést, az igazi eredményt, az igazi sikert, ahol nagy vagy hatalmas dolgok vannak! Ne imádd és ne keresd a nagyságot és a hatalmat! – mondja.

Másik oldalról vígasztal és bátorít: kicsi vagy? gyenge vagy? erőtlén vagy? Ne csüggedj, ha kevés jut neked! Keresd meg a bölcsesség és a ravaszság útját! Tanulj abból, amit a természetben láatsz! Tanulj a négy állattól! Mert a mégis-nek ez a felismerése, hogy kicsi, de mégis erős, egészen új perspektívát nyit az életre. Ez tehát a gyenge, a kicsi bölcsességének ereje a teremtett világon.

II. A kicsi és gyenge bölcsessége Jézus halálában

Ennek a tételnek a végletekig vitt igazsága, a teljes mértékben történő bemutatása Jézus Krisztus kereszthalála. Ez Isten munkája az ő fiának szenvedésében és halálában, a kicsiben, a megvetettben, a jelentéktelenben, a semmiben. Mégis! Hogyan lesz a kereszt bölcsességgé? Hogyan lesz a kicsi hatalmassá? Hogyan lesz a megvetett értéké? Mert a zsoltáros ezt mondja – és az Újszövetség ezt idézi –, hogy az a kő, amit az építők megvetettek, és félredobtak, az lett az épület

alapjává, sarokkövévé. Ez Jézus. Hogyan? Milyen értelemben mégis? Hogyan mutatkozik meg a gyenge bölcsességének hatalma Krisztus halálában?

Isten munkamódszerére nézve tudhatjuk, hogy Jézus halálában Isten akarata valósul meg. Ézsaiás próféta azt írja. „Az Úr akarata volt az, hogy betegség törje össze. De ha fel is áldozta magát jóvátételül, mégis meglátja utódait, sokáig él. Az Úr akarata célhoz jut vele.” Mi történik ott, abban, amit fölolvastunk? Mi történik Jézussal ezekben az órákban ezen a napon? Elfogják, elítélik, kigúnyolják, kivégzik, mégis Isten akarata valósul meg. Kinek az akarata valósul meg? Olvastad a passió történetet, hallottuk, láttuk. Mi zajlik előttünk? Az, hogy minden Isten ellenes erő összefog, hogy elpusztítsa Jézust, Isten küldöttét, és sikerrel jár. Mégis, Isten akarata valósul meg általa.

Nézzétek meg, az összes résztvevőt, mindegyiknek kő kemény emberi akarata van és kőkeményen érvényesítik az akaratukat szembe Jézussal és szembe Istennel, akinek a küldötte Jézus. A zsidó nagytanácsnak, a vallásos vezetőknek van egy akarata: meg kell szabadulni Jézustól. Elviszik Pilátushoz. Pilátusnak van egy akarata egy politikailag kényes helyzetben: szabadon akarom őt engedni, de aztán amikor kínossá válik a dolog, akkor inkább halálba adom, hogy mentsem magam. Heródesnek is van egy akarata: tegyen már csodát végre, ha már annyit hallottam erről az emberről, és most ide küldte elém Pilátus, akkor tegyen már csodát, mondjon valamit, legyen már valami szórakozás ezen a napon. Végül még barátok is lesznek Pilátus és Heródes. A népnek is van egy akarata, akiket valószínűleg feltüzelnek erre: feszítsd meg, feszítsd meg! A vezetőknek sikerül átvinni akaratukat a népre, a tömegre: feszítsétek meg! Minden azon munkálkodik, minden akarat arra vonatkozik, hogy Isten akaratával – hogy elküldte Jézust – szembe menjen. Mégis a legnagyobb ellenségeskedés közepette végül Isten akarata jut célhoz. Ez Isten munkamódszere. Ez az isteni hatalom. Ez az isteni szuverenitás. Ez az isteni kormányzás. Ez a gyengének, a megvetettnek az ereje és hatalma a maga tökéletességében. Jézust megvetik, összetörik, ezt Isten engedi és mégis az Ő akarata, az Ő ereje valósul meg. Felfoghatatlan isteni hatalom és bölcsesség, hogyan tudja az ellene szerveződőt, a lázadót a saját céljaiba állítani.

De nemcsak azt mutatja meg ez az esemény, hogy Istennek milyen ez a mégis munkamódszere, hanem abban az értelemben is mégis a kereszt, hogy elmond a megváltásunk titkáról valamit. Mert amikor a kicsiben és a gyengében megjelenik az erő és a bölcsesség, akkor az mindig a naggyal, a hatalmassal, az akadállyal, az ellenséggel szemben jelenik meg. Ez a logika. Kicsi a hangyák népe, mégis legyőzik az akadályt, azt, hogy mit esznek majd télen. Szembemennek az ellenséggel. Kicsik, gyengék, de a bölcsesség által legyőzik az akadályt. Nem hatalmasak a mormoták, de legyőzik az ellenséget, a veszélyt. Miért? Mert a sziklák között találnak menedéket. Ez a bölcsesség. Nincs vezetője a sáskáknak, de legyőzik azt az akadályt, hogy egyedül nem jutnak sehova. Együtt hatalmas erőt fejtenek ki. Kiszolgáltattott a gyík, de legyőzi ezt

azzal, hogy ott van a hatalmasok között. Ellenségei vannak Istennek, de legyőzi őket, mert az Ő akarata valósul meg. Ezt olvassuk.

De hogyan? Mit jelent, hogy az Úr akarata valósul meg Jézusban? Szembemegy az ellenséggel? Legyőzi az ellenséget, legyőzi az akadályt? Ezen a különleges módon, hogy ő is, a gyenge, a megvetett, a meggyalázott által juttatja érvényre a hatalmát? Elpusztítja ellenségeit a gyenge, a kicsi bölcsessége által? Nem! Mert az ellenségei mi vagyunk. És az isteni győzelem kedvezményezettjei is mi lehetünk. Mert az ember a maga istentelenségével támad Istenre és Isten mégis az embert menti meg cselekedete által. Ez az isteni szeretet és kegyelem, hogy nem ellenünkre győz, hanem értünk, az ellenségeiért vesz győzelmet. Jézus szenvedésének a történetében az a mozzanat mutat rá erre leginkább, amikor Jézus így imádkozik a kereszten: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!” Ez az igazi, minden érthetőnek és racionálisnak ellentmondó mégis. Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek! Az imádkozik, akit megölnék, azokért, akik ezt véghezviszik, abban a pillanatban, amikor ez történik, ahhoz, akinek a küldöttét megölik. Van-e ennél nagyobb mégis? Erre nem lehet mást mondani, minthogy abszurd, képtelenség, érthetetlen, értelmetlen. Ez Isten bölcsessége és hatalma a kicsiben és megvetettben, Jézusban, nem ellenünkre, hanem értünk, nem kárunkra és elvesztésünkre, hanem szabadításunkra, bocsánatunkra és életünkre. Ez az örömhír.

III. Hogyan formál át a kereszt bölcsessége egy közösséget?

Pál apostol arról beszél egy helyen, hogy Isten azokat választotta ki, akik bolondok, hogy megszegyenítse a bölcséket, azokat, akik erőtlenek, hogy megszegyenítse az erőseket, és azokat, akik lenézettek, akik semmik, hogy megszegyenítse a valamiket. Ha valaki valóban Krisztushoz tartozik, az tudja, hogy a többség nem nagy, nem hatalmas, nem befolyásos, nem gazdag. A keresztény közösség kicsi, gyenge és erőtlen. Nincs hatalmuk megváltoztatni hatalmi szóval a társadalom erkölcsét, tetszik, nem tetszik, a világ olyan, amilyen. Nincs hatalmunk békét teremteni ott, ahol politikai gyűlölködés és mocsok árad egyre erősebben az elkövetkezendő években. Szeretnénk, de nincs hatalmunk, nem tudjuk megváltoztatni. A keresztény közösség alapvetően kicsi, gyenge és jelentéktelen. Mit tesz velünk Nagypéntek mégis-e? Hogyan tesz a kereszt bölcsésé? Négy állat, négy kép, négy gondolat.

Először is a kereszt bölcsessége előrelátóvá tesz: a hangya felkészül a télre. Ha valaki Krisztus követője, ha valaki Jézus Krisztushoz tartozik, akkor tudja, hogy a kereszt azt jelenti, hogyha esetleg most még nyár is van, lesz tél. A tél pedig nem más, mint az, amikor akár egyénileg az életben valami miatt, akár társadalmilag eljön egy olyan időszak, amikor nincs ott az a bőség Isten ajándékaiból, Isten gazdagságából, Isten szeretetéből, mint most. Miért? Azért, mert egy olyan idő jön, amikor vagy a személyes életünkben, vagy társadalmilag nyomorúság, üldöztetés, ellenségeskedés lesz. Azt hiszem, erről még sosem beszéltem,

de azt gondolom, hogy egy kereszténynek a mai világban akkor is, ha itt most még béke van, számolni kell azzal, hogy nem biztos, hogy az életünk végéig ez így lesz Európában. A kereszt bölcsessége előrelátóvá tesz. Mit jelent ez? Hogy felkészülsz a nehéz időkre most, amikor béke van. Mert ha Jézust követjük, a megfeszített Istent, akkor ez minden értelemben arról beszél, hogy lesznek nehéz idők. Egyénileg is: Jézus keresztje beszél a világ hiábavalóságáról, fájdalomáról, összetörtségéről. Közösségileg is: Jézus keresztje beszél az Isten ellenes gyűlöletről. Gyenge vagy, kicsi és erőtlen. De most szaporíthatod a bölcsességet, a Krisztus ismeretet, a vele való járást és a hűséget. Jól ismerjük a tücsök és a hangya meséjének a bölcsességét: a hangya szorgalmasan gyűjtöget, a tücsök csak zenél, aztán a tücsöknek nincs semmije. Ha most nyár van, mert béke van, hogyan viszonyulok Isten ügyéhez? Hogyan viszonyulok Jézus Krisztushoz? Hogyan élek Isten dolgaival? Hogyan élek Isten ígéjével? Ez vajon kikapcsolódás, a gyülekezeti élet a hobbi egy formája, vagy pedig felkészülés valamire, ami eljőhet az életünkben? A kereszt alapvetően bölcsé és előrelátóvá tesz. Készülj fel! Készülj föl, amíg lehet! Öleld magadhoz! Imádkozz magadban! Tedd a magadévá! Gyűjtsd, mint az élelmet kell gyűjteni a nehéz időkre! Ezt mondja a bölcs.

Másodszor a kereszt bölcsessége otthont és védelmet nyújt. Kicsi a mormota és a sziklák között vesz szállást. Tudatosíthatod azt, hogy alapvetően hol lakozol (és ez most nem az irányítószámodról szól), hanem arról, hogy miben van biztonságod. Hol laksz, azaz hol találsz a nyugalmod, a békéd, a biztonságod, a felüdülésed, a védelmed. Az, hogy Isten kőszikla, erős vár, menedék, ahol lakunk, már a zsoltárosnak a hitvallása, akit üldöznek. Mit jelent ebben az esetben nekünk a kereszt bölcsessége? Először megpihenést és felüdülést. Hiszen az otthon, az elrejtettség a megpihenésnek és a felüdülésnek a helye a bűn felett és a hiányok felett. Azt olvastuk Ézsaiásnál, hogy lelki gyötrelmeitől megszabadulva látja őket és megelégedett lesz. Lelki gyötrelmek a bűn miatt, a szenvedések és fájdalmak miatt. Hova viszed, mihez kezdesz velük? Hol frissülsz fel? Hol pihensz meg? Hol teszed le? A mormota kicsi állat, de a sziklák közt keres menedéket. A keresztény gyenge és erőtlen, gyötrelmekkel teli, mint minden más ember, de Jézus Krisztus a kőszikla, ahol ezeket leteheted. Ahova újra és újra el kell mennünk, akiben benne kell lakoznunk, benne kell élnünk ahhoz, hogy megpihenjünk. A másik kép a lakással kapcsolatban, hogy a lakás a védelem a támadással és vádaskodással szemben. A mormota elbújik védelmet keresve. Te mit teszel, amikor vádaskodnak? Mit teszel, amikor támadnak? Nem kell, hogy a miénk legyen az utolsó szó. Nem kell, hogy neked is mindig igazad legyen. Mert nem a saját igazságod az otthonod. Krisztus a kőszikla, az Ő igazsága az otthonod. Hová mész a támadások idején? Mit jelent a vádaskodások között az evangélium? Mit jelent megvédeni magadat különböző helyzetekben? Ézsaiás azt mondja „önként ment a halálba, hagyta, hogy a bűnösök közé sorolják”. Miért? Hogyan? Hogyan tudott Jézus néma lenni? Úgy, hogy tudta, hogy az otthona, a védelme, a biztonsága az Úr. A kereszt bölcsessége, hogy a keresztben, a

megfeszített Krisztusban, az ő jelenlétében otthont, védelmet és megpihenést találsz.

Harmadszor a kereszt bölcsessége megtanít együttműködni. Beszéltünk a sáskáról. Az együttműködés ellensége a büszkeségünk, az, hogy önmagunkat többnek vagy éppen kevesebbnek tartjuk a másiknál, a féltékenység, a viszály, az irigység. Hogyan tanít meg együttműködni Krisztus keresztje, az Ő bölcsessége? Úgy, hogy ha Krisztus keresztjén keresztül nézed magadat és a másik embert, akkor fölismered, hogy Őelőtte nincs értékesebb és jobb. Nincs kevésbé értékes és kevésbé jó. Ha Krisztus előtt vagy az Ő keresztjénél és Őbenne nézed magadat és Őbenne nézed a másik embert, akkor ki kell tudnod mondani, hogy nem vagyok több, mint bárki. Mert számomra sincs más út, minthogy Jézusnak értem is el kellett hordoznia az ítéletet. Az én önfejlődésem, az én önzésem, az én elrontott életem, az én dolgaim következtében nem vagyok jobb, mint bárki. De azt is el kell mondanod, hogy nem vagyok rosszabb vagy kevesebb sem, mint bárki, mert Jézus értem is odaadta magát, és ugyanolyan értékes vagyok, mint bárki más, akiért Isten odaadta az ő fiát, Jézust. Érted, hogy mi az együttműködés, az igazi együttműködés lehetősége? Az, hogy Isten Krisztusban egyenlővé tett. Nem ugyanolyanná, de egyenlővé. A motiváció pedig az, hogy a testvéri egységben hihetetlen erő van. Egy sáska vagy százezer. A gyengék közösségében hatalmas erő van. A motiváció az, hogy Krisztus keresztje – és az Úrvacsorában is ezt éljük meg újra és újra – testvérré forraszt másokkal. Azaz a keresztény gyülekezet nem individuális, spirituális javakat fogyasztók szupermarketje. Tudod mit jelent ez? Nem azt, hogy néha bemegyek, amikor kell valami és leveszem a polcról azt a kis lelki táplálékot magamnak. Aztán elmegyek máshova és ott is leveszem a polcról, ami éppen kell. Mert mindannyian így működünk. De a keresztény gyülekezet nem ez, hanem Istennek Krisztus vére által megváltott, egyesített és egybeforrasztott népe. A kereszt bölcsessége megtanít együttműködni. Ha bölcs vagy, légy részese Isten népének, ennek minden gyakorlati következményével. Tartozz oda, vállalj felelősséget, vállalj közösséget, vállald Isten népét, vállald Isten egyházát. Ebből erő és áldás fakad.

Negyedszer a kereszt bölcsessége váratlan helyekre és helyzetekbe juttat. „Kézzel is megfogható a gyík, mégis ott van a királyi palotákban.” A palotákban lakó gyík képe arra mutat, hogy a bölcs minden gyengesége, egyszerűsége, hiányossága vagy korlátja ellenére eljut a hatalmasok, a befolyásosak jelenlétébe. Néhány bibliai példa: ott van József, akit eladnak a testvérei. Azt hiszik, hogy meghalt, de egyszer csak ott áll a fáraó előtt és ezáltal szabadulást hoz családjának, Isten népének. Vagy ott van Mordokaj, aki Ahasvérós perzsa király palotájában, mint egy gyík, meghallja, hogy miről beszélnek, beviszi Eszter királynét, megtudják, hogy egy népiirtás készül Isten népe ellen és szabadulás lesz belőle. Nézzétek, ott áll a megvetett, gyűlölt Jézus Pilátus előtt, aki ott és abban a pillanatban élet és halál ura. És mi lesz? Tanúságot tesz Isten uralmától. Ott áll a névtelen senki, Péter és János a zsidó nagytanács előtt fogolyként később Jézus feltámadása után és bizonyágot tesznek a megfeszített

Jézusról. Ott áll később a szintén fogoly Pál Félix, majd az utódja, Fesztusz római helytartó előtt és megvallja a megfeszített és feltámadt Krisztust, mint Isten fiát és közben egy dolog van előtte, hogy ezen keresztül eljusson a római császárhoz, hogy őelőtte is megvallja a Krisztust. Azóta is ott vannak a névtelenek és a hírnevet szerettek, az üldözöttek, de a szabadok is a palotákban a befolyásosak között a politikában, a gazdasági élet szereplői között a különböző döntéshozó testületekben. Ott vagy, ott vagytok. Tudod-e, hogy mire kötelez téged azon a helyen, ahol vagy a kereszt bölcsességének ismerete? Mit gondolsz? Ott vagy a hivatalban, ott vagy a bankban, ott vagy az egészségügyben, ott vagy az iskolában, az egyetemen, egy csomó helyen. Ez természetes számodra? Mert elérted, mert tanultál, mert dolgoztál, mert kiérdemelted, mert ez neked jár és semmi köze ehhez Krisztusnak? Vagy pedig úgy látod magad, mint aki minden kicsisége ellenére, erőtlensége ellenére Krisztust képviselni van ott. Kézze is megfogható a gyík, mégis ott van a palotákban. Isten azért rendelt téged oda, akárhol is vagy, hogy a mégis evangéliuma követé legyél és nem azért, hogy gazdag légy, hogy hatalmas légy, hogy befolyásos légy, hogy elégedett légy, hogy jó légy. A kereszt evangéliumának a bölcsessége szerint azért vagy ott, ahol vagy, hogy Krisztus evangéliumának a követé legyél.

Befejezésül egy történet, amin ma gondolkodtam el: Péter megtagadja Jézust. Miért nem volt elég erős? Nagyon sokat gondolkodtam ezen ma (a lelkészek megtehetik, nagypénteken nem dolgoznak, csak gondolkodnak, imádkoznak, készülnek, jó dolguk van). Jézus azzal kezdi Lukács evangéliumában, hogy Péter, Péter, kikért téged a Sátán, hogy megrostáljon. Jézus tudja, hogy mi fog történni, de Péter azt mondja, nem, nem, én követlek, meg nem tagadlak. De Péter, mire megszólal a kakas, háromszor megtagadsz engem. Utána ott van Péter a főpap házában az udvarán. Jön egy szolgálóleány, azt mondja neki, te is közülük való vagy. Á, nem, dehogy. Még egyszer jön valaki más, aki megismeri: te is közülük való vagy. Dehogy, dehogy, nem is ismerem őt. Majd ez harmadszor is megismétlődik. Megszólal a kakas, Jézus ránéz, keserves sírás. Azon gondolkodtam, mi történik itt? Gondolod, hogy amikor odamegy a szolgálólány, Péter fejében egy pillanatig is megfordul az, hogy én most megtagadom Jézust? Nem. Tudod, mi van Péterben? Szeretem Jézust, elfogták, megyek utána, követem, tudni akarom, hogy mi lesz vele, fontos neked, hiszek benne. Péternek fogalma sincs, hogy ezekben a számára egyáltalán nem fontos apró kis beszélgetésekben megtagadja Jézust. Csak amikor a kakas megszólal, akkor esik le neki. Tudod, mit jelent a gyík a palotában? Fogalmunk sincs, hogy az ilyen apró, ártalmatlan kis beszélgetésekben, miközben magunkat Krisztus követőinek, Isten gyermekeinek valljuk, hányszor tagadjuk meg őt. Hányszor bújunk ki az alól, hogy vállaljuk Őt. Hányszor azonosulunk ővele, az életünk urával, az életünk céljával, az életünk lényegével és közben észre sem vesszük, hogy folyamatosan hogyan tagadjuk meg, hogyan kendőzzük el, hogyan mentjük ki magunkat. Ezért olyan fontos ez a kép. Jelentéktelen a gyík, mégis ott van a palotában. Nem véletlenül vagy ott, ahol vagy és ha a Krisztussal való közösségben élni akarsz, ha

az úrvacsorai közösség valóban átjár és kiküld innen, ha valóban az az életünk, hogy vele együtt meghaltunk és vele együtt feltámadtunk, akkor akárhol is vagyunk, tudjuk, hogy ott felelősek vagyunk, hogy Krisztusról bizonyosságot tegyünk. Azt mondod, hogy ez kínos? Azt mondod, hogy ennek ára van? Azt mondod, hogy te nem vagy erre kész? Az előbb még azt mondtad, amikor a hangyáról beszéltem, hogy milyen bolondság, hogy az üldözésről beszél. Kicsi állat a hangya, felkészül a télre. Készülj fel! Fogadd magadba! Kötelezd el magad! Add neki magad oda teljesen! Légy bölcs! Legyen a miénk a kereszt bölcsessége! Legyünk hűségesek! Ne tagadjuk meg őt, hanem valljuk meg őt itt is és a templomon túl is.
ÁMEN

(Lovas András)